

● Büşra Ünalı Şanlı

Aydede'yle Yağmur'un Çocukluğu

Ben küçükken aile olarak tek bir kuralımız vardı: “Anca beraber, kanca beraber”. Bu yüzdendir her yere bizi de götürürdü babam, annemle birlikte. Asla “Onlar çocuk, anlamazlar” demezdi. Kitapçılar, edebiyat toplantıları, konferanslar, söyleşiler. Bir gün babamın şiir okuduğu bir toplantıda çalan klasik müzik eşliğinde, o zamanlar yeni öğrendiğim bale hareketlerini herkesin önünde yaptığımı hatırlıyorum. Beni oradan hızlıca çekip almak yerine, şiirini okuyan babam bana kürsüden hınzırca gülümsemişti.

Evimizde hep okunurdu, çok ve çeşitli kitap okunurdu. Bence babamın bize öğrettiği en önemli şey sadece tek bir taraf veya görüşün seçilip sadece onun okunmaması gerektiği, bir konuda öğrenilmek isteniyorsa her tarafını etraflıca araştırarak anlamak gerektiği olmuştur.

Hepimizin çocukluğunda söylediği bir şeyleri bir şiirinin bir köşesine ilıstırmıştır, çünkü çocukların çok duru cümlelerle çok derin şeyler anlattığına inanır babam. Benim çocuk aklımın katkıları da “tırnak aydede” ve “biz çıkınca yağmur da gitmiş olur” sözlerim olmuştur.

İyi ki varsın babacığım. Umarım ben de kızıma seninki gibi değerli bir kültür mirası bırakabilirim. Seni seviyorum.

28/01/2021/Londra

